

Sygn. akt VIII U 2917/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Gulska

Protokolant: p.o. protokolanta Julia Biegaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2017 roku w L.

sprawy J. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. M. (1)

od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 maja 2016 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje do wyliczenia wysokości emerytury J. M. (1) okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) w O. od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 31 maja 1990 roku i wynagrodzenie uzyskane w tym okresie wynikające z Rp – 7 wystawionego przez pracodawcę.

Sygn. akt VIII U 2917/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 11 maja 2016 roku przyznał J. M. (1) emeryturę z urzędu od dnia (...) roku, tj. od miesiąca, w którym ukończył wiek 65 lat i 10 miesięcy. Przy obliczaniu wysokości świadczenia organ rentowy nie uwzględnił zarobków z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Budowlanej w O., ponieważ przedłożone dokumenty w postaci świadectwa pracy i zaświadczeń Rp-7 opatrzone są taką samą pieczęcią służbową osoby wystawiającej dokumenty, która podpisana jest przez inne osoby. Ponadto zaświadczenia Rp-7 nie zawierają pieczętki służbowej kierownika komórki finansowej albo upoważnionego pracownika (decyzja – k. 18-19 a.e.).

J. M. (1) złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez zaliczenie mu przy obliczaniu wysokości emerytury okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w O.. Wskazał, że aktualnie Spółdzielnia nie istnieje i nie ma możliwości uzyskania odpowiedniej pieczętki (odwołanie – k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

J. M. (1) urodził się w dniu (...). W dniu 13 stycznia 2000 roku złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę, dołączając dokumentację potwierdzającą okresy zatrudnienia i wysokość otrzymywanego wynagrodzenia (wniosek – k. 1-2 t. I a.r.).

W dołączonej dokumentacji znajduje się świadectwo pracy z dnia 30 maja 1990 roku, zgodnie z którym ubezpieczony w okresie od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 31 maja 1990 roku był zatrudniony w Spółdzielni (...) w O. na stanowisku (...) Spółdzielni. Z pieczętki wynika, że świadectwo zostało wystawione przez Zastępcę Prezesa Zarządu ds. (...) A. W., natomiast na pieczętce znajduje się odręczny podpis W. P. (świadectwo pracy – k. 16 t. I a.r.).

Kolejnym dokumentem jest zaświadczenie Rp-7 ze Spółdzielni, na którym znajduje się pieczętka Zastępcy Prezesa A. W. wraz z nieczytelnym podpisem. Ponadto znajduje się na nim pieczętka Spółdzielni (...) wraz z nieczytelnym podpisem specjalisty ds. płac (zaświadczenie – k. 55 t. I a.r.).

Spółdzielnia Budowlana w O. powstała w dniu 1 marca 1988 roku z inicjatywy J. M. (1), który został zatrudniony na stanowisku (...) Spółdzielni. Spółdzielnia zajmowała się budownictwem, w latach 1988-1990 budowała siedzibę Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O.. J. M. (1) pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, nie przebywał w okresie zatrudnienia na urloпах bezpłatnych (zeznania J. M. (1) – k. 52v a.s., zeznania A. G. – k. 41v a.s., zeznania M. K. (1) – k. 43 a.s.).

Zastępcą Prezesa był zatrudniony w Spółdzielni (...). Dokumenty pracownicze w postaci świadectw pracy oraz zaświadczeń o zarobkach były opatrzone jego pieczętką i podpisem. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu były natomiast sporządzane przez M. K. w oparciu o listy płac (zeznania J. M. (1) – k. 52v a.s., zeznania A. G. – k. 42 a.s., zeznania M. K. (1) – k. 42v-43 a.s. świadectwo pracy A. G. okazane na rozprawie – k. 42 a.s.).

Spółdzielnia współpracowała również z W. P., który prowadził własną działalność w zakresie świadczenia usług elektryka na rzecz Spółdzielni. Zastąpił on J. M. (1) na stanowisku prezesa (zeznania A. G. – k. 41v-42 a.s., zeznania J. M. (1) – k. 52v a.s.).

W okresie zatrudnienia J. M. (1) w 1988 roku osiągnął łączne wynagrodzenie w wysokości 12,708.443 złotych, w 1989 roku w wysokości 14.767.267 złotych, a w 1990 roku w wysokości 3.815.537 złotych (zaświadczenie Rp-7 – k. 55 t. I a.r.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, zeznania wnioskodawcy oraz zeznania świadków.

Zeznania świadków A. G. oraz M. K. (1) zostały uznane za wiarygodne, za wyjątkiem twierdzeń o długości okresu zatrudnienia odwołującego wykraczającego poza 31 maja 1990 roku. Data zakończenia zatrudnienia J. M. (2) wskazana w świadectwie pracy, tj. 31 maja 1990 roku nie była kwestionowana przez świadków, którzy potwierdzili ją pośrednio stwierdzając, że wnioskodawca pracował jeszcze po 31 maja 1990 roku. Te nieścisłości w zeznaniach należy ocenić jako wynikające z upływu czasu od zaistniałego zdarzenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzasadnieniu decyzji kwestionował w zasadzie jedynie braki formalne w świadectwie pracy, a nie sam fakt zatrudnienia odwołującego i wykonywania przez niego pracy. Świadek M. K. (2) zeznała, że była upoważniona do podpisywania i wystawiania zaświadczeń Rp-7 na podstawie list płac. Wyjaśniła, że wysokie wynagrodzenie J. M. (1) było przyznane z uwagi na duży zysk Spółdzielni. Wykluczyła przy tym pomyłkę pisarską lub rachunkową. Ponadto potwierdziła, że na zaświadczeniu Rp-7 znajduje się jej podpis. Nie potrafiła jedynie, podobnie jak świadek A. G., wyjaśnić dlaczego na świadectwie pracy na pieczętce A. W. widnieje podpis W. P.. Świadkowie potwierdzili jednak fakt i okres zatrudnienia wnioskodawcy. Organ rentowy nie przedstawił natomiast żadnego dowodu, który podważyłby fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni oraz jego okres. Podobnie nie przedstawił dowodu na niezgodność podpisu na zaświadczeniu Rp-7 z treścią pieczętki (art. 6 k.c.).

Sąd pominął w ustaleniach zeznania świadka R. C., gdyż nic nie wniosły nic do sprawy. Świadek znał wnioskodawcę jedynie z wcześniejszego okresu zatrudnienia niż sporny.

Za wiarygodne należy uznać zeznania ubezpieczonego J. M. (1). Potwierdził on, że pracował do 31 maja 1990 roku w pełnym wymiarze czasu pracy i nie przebywał na urloпах bezpłatnych. Wysokie wynagrodzenie osiągnął natomiast dzięki wysokim dochodom Spółdzielni. Ponadto wskazał, że W. P., jako jego następcą, wraz z A. W. wystawiali zaświadczenie Rp-7 w oparciu o dokumentację płacową.

Dowody z dokumentów w postaci świadectwa pracy i zaświadczenia Rp-7 zostały uznane za wiarygodne. Co prawda w świadectwie pracy na pieczęcie A. W. znajduje się odrębny podpis W. P., jednak nie ma to wpływu na ustalenie wiarygodności dokumentu Rp-7. Może być jedynie potraktowana jako błąd formalny przy wystawianiu świadectwa pracy. Z zeznań świadków i wnioskodawcy wynika, że J. M. (1) pracował w spornym okresie w Spółdzielni na stanowisku (...), natomiast podpis innej osoby na pieczęcie prawdopodobnie spowodowany był zmianami w składzie organów Spółdzielni po 31 maja 1990 roku. Wnioskodawca zeznał, że na stanowisku (...) Spółdzielni zastąpił go W. P.. Dokument Rp-7 sporządzony został przez M. K. na podstawie dokumentacji pracowniczej. Wiarygodność zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu potwierdziła w zeznaniach M. K. (2) stwierdzając, że sporządziła je na podstawie list płac. Wysokie wynagrodzenie było z kolei spowodowane realizacją dochodowych inwestycji. Należy zauważyć, że organ rentowy nie kwestionował równie wysokiego wynagrodzenia osiągniętego przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia od dnia 15 lipca 1991 roku w Spółdzielni Usług (...) w L. (k. 56 t. I a.r.), które zostało uwzględnione przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego (k. 16 a.e.).

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżoną decyzją wnioskodawcy zostało ustalone prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.). Do wnioskodawcy urodzonego w dniu (...), zastosowanie będzie miał art. 24 ust. 1b pkt 6, który stanowi, że wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie od dnia 1 kwietnia 1950 roku do dnia 30 czerwca 1950 roku wynosi co najmniej 65 lat i 10 miesięcy.

Sposób obliczania tak przyznanej emerytury regulują art. 25-26 cytowanej ustawy. Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Jak stanowi art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 2 ustawy przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Aktem prawnym regulującym kwestię ustalania prawa do emerytury i obliczania jej wysokości jest również rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412). W świetle § 21 ust. 1 rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek,

legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy pamiętać, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (wyrok SN z dnia 7 grudnia 2006 roku, I UK 179/2006, LEX nr 342283).

W niniejszej sprawie organ rentowy kwestionował okres zatrudnienia J. M. (1) w Spółdzielni (...)w O., w tym wysokość osiąganego wówczas wynagrodzenia w okresie od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 31 maja 1990 roku. Postępowanie dowodowe, w tym przede wszystkim zeznania świadków pozwoliły ustalić, że wnioskodawca w okresie spornym był faktycznie zatrudniony w Spółdzielni na stanowisku(...). Ponadto osiągnął wynagrodzenie wskazane w zaświadczeniu Rp-7, które było wystawione na podstawie list płac przez upoważnioną do tego osobę.

Kierując się powyższym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjął do wyliczenia wysokości emerytury J. M. (1) okres zatrudnienia w Spółdzielni(...) w O. od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 31 maja 1990 roku i wynagrodzenie uzyskane w tym okresie wynikające z Rp-7 wystawionego przez pracodawcę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.